

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

**СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ
АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА**

**МАТЕРІАЛИ V ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ВИКЛАДАЧІВ ТА СПІВРОБІТНИКІВ**

(Суми, 20-21 квітня 2017 року)

**Суми
2017**

ПЕРСПЕКТИВИ РІЗНИХ ФОРМ ОБ'ЄДНАННЯ ЛЮДЕЙ ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ

Тригуб І., студ. гр.СР-51

Законодавство України дозволяє різні форми об'єднання людей за місцем проживання, наприклад, органи самоорганізації населення (будинкові, вуличні, квартальні комітети) (ОСН), а також об'єднання співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ).

Якщо розглядати об'єднання сусідів в одному будинку, то принциповими є такі відмінності між будинковим комітетом та об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку:

- ОСББ – це об'єднання власників. ОСББ має більше господарських функцій щодо управління власним майном. Головні завдання ОСББ – це покращення утримання житлових будинків і прибудинкової території, сприяння членам об'єднання в отриманні якісних комунальних послуг, раціональне використання платежів мешканців, управління спільною власністю. Мешканці багатоквартирного будинку, об'єднавшись, беруть на себе відповідальність за утримання всього будинку, в т.ч. теплових і водопровідних мереж, підвалу, даху, сходових кліток, а також прибудинкової території. ОСББ укладає угоди з організаціями (надавачами комунальних послуг, будівельними та ремонтними організаціями тощо) про надання потрібних послуг;
- ОСН – це об'єднання мешканців. ОСН утворюється за місцем проживання на основі спільних інтересів (ширших ніж покращення утримання житлового будинку з прибудинковою територією та раціональне використання платежів). ОСН мають власні контролюючі повноваження в сфері житлово-комунального господарства, благоустрою, соціальній сфері, охорони правопорядку тощо.

Кожна з названих вище форм (і ОСН, і ОСББ) для успішного функціонування вимагає об'єднання людей, розвитку їхньої соціальної згуртованості. Критерієм такої згуртованості розглядаємо на даному етапі дослідження готовність сусідів співпрацювати разом для покращення власних житлових умови та стану прибудинкової території, а також психологічного клімату між людьми.

На початку 2017 року в одному з дворів м. Суми було проведено анкетне опитування місцевих жителів із метою виявлення наявних на цій території перспектив подальшої роботи. В опитуванні взяли участь 67 осіб. Отримані кількісні результати представлені в таблиці.

1. Чи задовольняє вас стан об'єктів спільної власності вашого будинку?					
Так – 18%	Ні – 81%	Мені байдуже – 1%			
2. Чи готові ви брати участь у заходах із питань утримання будинків і благоустрою території?					
Так, в управлінні спільним – 30%	Так, у заходах із благоустрою – 31%	Так, у зборах – 33%	Не маю часу – 12%	Мені немає діла – 4%	
3. Які навички, корисні для спільної праці, ви маєте?					
Офісна праця – 21%	Ремонтні роботи – 13%	Благоустрій території – 30%	Кулінарія – 22%	Анімація – 3%	Водіння – 9%
Охорона порядку – 10%	Управління – 7%	Творча діяльність – 6%	Інше – 4%		
4. Яку участь ви можете взяти в діяльності сусідської спільноти?					
Благоустрій території – 54%	Сусідські свята – 16%	Робота в координаційній групі кварталу – 13%	Спільне навчання – 13%	Участі в міських програмах – 7%	Зустрічі з владою – 10%
5. Чи є у вас досвід у різних формах активності?					
Шкільне чи студентське самоврядування – 21%	Профспілки – 15%	Гуртки художньої самодіяльності – 22%	Батьківський комітет – 30%	Спортивні секції – 7%	Громад. організації – 13%
Благодійні заходи – 7%	Спілки ветеранів – 6%	Інше – 4%			

За даними, наведеними у таблиці, можна зробити такі висновки:

- більша мешканців не задоволені наявним станом речей і готові брати участь у різних спільних заходах за місцем проживання. Причому практично половина опитаних залишила свої контактні дані;
- в організації спільних заходів можна спиратися на наявний досвід (питання 3, 5), висловлені пріоритети (питання 4);
- при тому, що не всі процедури спільної участі зрозумілі містянам, занепокоєння викликає незацікавленість їх у навчанні.

Метою подальшої роботи є розроблення соціальної технології розвитку соціальної згуртованості за місцем проживання.

Науковий керівник – канд. пед. наук, доцент Купенко О. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЛЮДЕЙ ТРЕТЬОГО ВІКУ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНИЙ ФАКТОР РОБОТИ З НИМИ: СОЦІОЛОГІЧНИЙ ТА ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ

Савченко Я., студ. гр.СР-61

Останні декілька років демографічне питання серед цивілізованих країн значно погіршилося. Це стосується і України. В основі проблеми лежить зменшення народжуваності, а як наслідок, збільшення відсотку людей третього віку. Так, наприклад, в країнах ЄС частка осіб пенсійного віку досягає 20-30 % від загальної кількості населення [3]. За даними Держстату України, чисельність населення в нашій державі на 1 травня 2016 року становила 42,69 мільйона осіб, а кількість пенсіонерів досягло 29 % (приблизно 12,2 млн).

Літній вік і соціально, і хронологічно збігається з виходом людини на пенсію. Тобто людина відходить від своєї роботи, припиняє активну діяльність. Для пенсійного віку характерними є питання біолого-медичної сфери, соціальної та індивідуальної. Цей час характеризується малою захищеністю, маломобільністю, соціальною вразливістю. Можна виділити декілька найпоширеніших проблем пенсіонерів.

1. Низький рівень життя, обумовлений недостатнім фінансовим забезпеченням. Мінімальна пенсія на 2017 рік в Україні становить 1247 грн., коли середньостатистична пенсія в Європі